

بهريوه بهر

ياسين عومهر

ئەوانەى لە کارگەدا کاريان دەکرد، ژۆربەيان دەيانزانی که کارکردنيان له کارگەدا بهو شپۆهيه تاسەر نابييت، بۆيه له ترسا خۆيان بۆ ئەو رۆژه ناماده دەکردو هەوليان دەدا دوايين رۆژه کانی تەمەنيان له کارگەدا به کارو بهرهمى چاک به سه ربهرن، چونکه ژۆربەى جار چەند رۆژيک بهر له هاتنى ياريدە دەرە کهى بهريوه بهر هەوالى هاتنه کهى بلاوده بووه وه، هەندىک جاريش چەند مانگيک، بگره جاروبار چەند سالى بهر له بريارى هاتنه کهى ياريدە دەر و بريارى گواستنه وه که، هەواله که بلاوده بووه. گەليک جار جگه له کهسه که خۆى هەمووان به برياره کهيان دەزانی و هەوليان دەدا ئەو ماوه يەى دەکه و ته نيوان بلاو بوونه وهى هەواله که و بريارى

بهريوه بهر، که هەندى له کارمەندو فەرمانبەرە کانمان پاشاى بيابانيشيان پيڤهوت، يەکى له چوار ياريدە دەرە دلسۆزه کهى خۆى نارد به شويندا، تا که لويه له کانم ته سليم بکه مه وه و بچم بۆ ئەو شوينهى که ده که و ته نزيك باره گاکهى ئەو. که ئەو هات چەندو چوونم له گەدا نه کرد، به لکو هەر يە کسەر ناميره کانم جيھيشتو له گەل خويدا بهريکه وتم، چونکه دەمزانى هەرچييه ک بکه م و بۆ هەر کوپيه ک بچم دوا جار هەر دەبى رۆژى له رۆژان ئەو کارگه يه جيھييلم و پەرودە که يشم بهر له وهى خۆم بگه مه شوينه تازه که م، هەر له رپى ئەو ياريدە دەر وه که هەمووان رۆحيان له هاتنه کهى چووه، دەچيته وه بهر ده ستى بهريوه بهر.

جیبہ جیکردنی ھوالہ کہ دلی کہ سہ کہ راگرن و لہ ھەر داواپک کہ دەیکرد دەست بە پوویەوہ نەنن.

نیوہ پۆی ئەو پۆژە ی کہ دەقی بریارە کہ م درایە دەست، لہ باخچە ی فەرمانگە کہ ماندا لہ گە ل باخەوانە پش سپیە کہ ی تردا خەریکی ھەلپاچینی پەرزینە کہ و کۆکردنەوہ ی گە لا وەرپوہ کان بووین، نازانم چۆن بوو ئەو باخەوانە پش سپیە یاریدە دەرە کہ ی جەنابی بەرپۆہ بەری نەبینی، یان چۆن گوئی لہ دەنگی نەبوو، خۆ یاریدە دەرە کہ ی بەرپۆہ بەر بە دەنگیکی ئەو نەندە بەرز بریارە کہ ی پی راگە یاندم گشت بالندەکانی ناو باخچە کہ ھەلپەزین و دوورکە و تەنەوہ، کہ چی ئەو ھەر ھەستیشی پینە کرد، تەنیا ئەو کاتە نەبیت کہ لہ پەشو کاویدا بە پشتدا کہ و تەمە سەر گە لا وەرپوہ کان بن درەختە گەورە کہ ی ناوہ راستی باخچە کہ، ئینجا تیگە یشت کہ پەنگە کاتیئ ئەو خەریکی ھەلپاچینی پەرزینە کہ بووہ، یاریدە دەرە کہ ی جەنابی بەرپۆہ بەر بریاری گواستەوہ کہ می پیگە یاندبیتم.

باش بیرم نییە دوای ئەوہ چی پوویدا، بەلام وەك خەویك بیرمە کہ دوای چەند ساتی لہ گە یشتنی بریاری گواستەوہ کہ م ھەستم کرد ئەو کارە ئەو نەندەش سەخت و ناخۆش نییە، بەلکو بە جۆریک لہ جۆرە کان ھەستم بە لہ شسوکییە کی سەیر دە کرد، تەنھا شتی کہ نیگە رانی کرد بووم ئادرەسی بەرپۆہ بەر بوو، بەلام ھەر زوو یاریدە دەر بە دەست ئامازە ی بۆ کردم کہ لہ پەراویزی بریارنامە کہ دا ھەموو شتیئ نووسراوہ.

تا من بە پالگە و تەنەوہ چاویکم بە بریارنامە کہ دا خشانند و ویستم پرسسیاری ئەوہ ی لیبکە م کہ ئایا راستە و خۆ بچم بۆ بارە گا کہ ی یان نا؟ ئەو ئەو نەندە دوورکە و تەوہ خەریک بوو لہ چا و ن دەبوو. ھەروا لہ سەر گە لا وەرپوہ کان دریز بوو بووم ئەم پرسسیارە م لہ باخەوانە کہ مان کردەوہ، و ابزانم گوئی لئ نەبوو یان نەیدە زانی باسی چی دە کہ م، چونکہ بە ھەلە داوان بەرەو ناوہوہ ی بینای فەرمانگە کہ مان پۆشت تا ئەوانی ژوورەوہ ش لہ پووداوە کہ ئاگادار بکاتەوہ. دەمزانی زۆری

پیناچیت دنیا م بە سەردا دادەباریت، بۆیە لہ ترسی ئەوہ ی نەکا یاریدە دەرە کہ ی بەرپۆہ بەرم لئ ون بیت، بریارم دا ھەر یە کسەر لہ و پۆہ بە بی دواکە و تەن شوی و پیمە پە کہ لہ باخچە کہ دا جیبھیل و شوین یاریدە دەر بکە و م و خال بە خالی بە نندەکانی ناو بریارنامە کہ جیبە جی بکە م.

دەقی بریارنامە کہ کہ تائینستاش ھەلمگرتووہ و لہ گیرفانی کراسە کہ مدا پاراستومە زۆر خالی سەیرو سەمەرە ی تیدا یە، کہ پیشتر نەمیستبوون. یەکی لہ و خالانە ی لہ بریارنامە کہ دا ھاتووہ ئەوہ یە کہ راستە و خۆ ناگو یزیمەوہ بۆ لای بەرپۆہ بەر، بەلکو دەبریم بۆ شوینیکی تاییەت، ھەر کاتیکی بەرپۆہ بەر خۆی ئارەزووی کرد لہ و شوینەوہ دەمگو یزیتەوہ بۆ لای خۆی یان پەنگە بۆ شوینیکی دوورتر لہ خۆی، کہ ھەموو پۆژی گەرما و خۆلبارینەو. چەندین شتی لہ مەش سەیرتر.

بەدریژی ئەو پۆژە دووراو دوور شوین یاریدە دەر کەوتم، بەلام ھەرچە ندم دە کرد نەمدە توانی پیی بگەمەوہ، بۆیە بانگم لیکرد کہ پراو ستیت و پیم بلیت کہ تا ئەو پۆژە ی بەرپۆہ بەر بانگم دەکاتەوہ چی بکە م، بی ئەوہ ی ئاوپر بداتەوہ بە تورە بییەوہ پیی و تم کہ خۆم سەپشک بم بۆ کوئی دەچم. وتم ئاخەر لہ قەبالە کہ دا نووسراوہ. نە یهیششت قسە کہ م تەواو بکە م ئاوپریکی دایەوہ و بە پەنجە ی ھەر پەشەوہ پیی وتم: ئەوہ ی ھە یە نییە لہ قەبالە کہ دا نووسراوہ، خۆت دەبیت تیگە ی، پیویست بە پرسسیارو منەیی ناکات. تۆ، تا ئەو کاتە ی جەنابی بەرپۆہ بەر خۆی بانگت دەکاتەوہ ئازادیت بۆ کوئی دەچیت بچۆ، بەلام بیرت نە چی کہ بانگی کردیتەوہ ئەو کات دەبیت یە کسەر بگە ی تە لای. وتم جەنابی یاریدە دەر نازانیت ئەو کاتە کہ یە؟ بە حەسرە تیگەوہ وتی: (من ھەندی شتی لیدەرچیت کہ خودی بەرپۆہ بەر بە دەمی پیم دەلئیت، ھیچ شتیئ نازانم، تەنانەت نازانم چی لہ قەبالە کہ شدا نووسراوہ، بەلام ھەر بۆ زانینت ئیرەش وەکو ھەموو شوینەکانی دیکە مولکی بەرپۆہ بەرە، دەتوانیت لئی بمینیتەوہ، دەشتوانیت جیی

بهیلایت و بۆ ئه و شوپنه بچیت که حه ز ده که هیت بچیت بۆی، به پۆه بهر به وردی حیسابی بۆ هه موو شتیك کردوه. پاشان ئه و نده به خیرایی دوور که و ته وه که ئیدی نه متوانی مالئا و اییشی لی بکه م.

که ئه و پۆشت و ته نیا مامه وه بیرم ده کرده وه: چی بکه م؟ نه ده کرا تا ئه و پۆژه ی ئه وان وه لامم لیده گپنه وه هه روا چاوه پوان دانیشم، زۆر بیرى منداله کانم ده کرد، بریارم دا بگه پیمه وه بۆ مالى، به لام که بیرم کرده وه قه باله ی جپه یشتنی ئه ویم مۆر کرده وه په شیمان بوومه وه. ویستم که سیک بکه مه هاوپی خۆم تا هیچ نه بیت ئه و ماوه یه پیکه وه هه ندی بگه پین، که سم نه بینى و که سیشم نه هاته خه یال، بۆیه به ناچارى گه شتیکی به ته نهام ده ستپیکرد. زۆر پۆشم، ده مویست به پۆیشتن سه ریه شه ی چاوه پوانی له کۆلی خۆم بکه مه وه. هه ستم کرد قاجم سه ریچی فهرانه کانی میشم ده کات. نه مده زانی چی بکه م، ناچار له شوپنی خۆم دانیشتم قه باله که م ده رهینا و سه ره له نوئ ده ستم کرده وه به خویندنه وه ی. هیشتا چه ند په ره گرافیکم مابوو بیانخوینمه وه، هه ستم کرد دوو که س له دواوه چاودیریم ده که ن، که زانیان هه ستم پیکردوون خۆیان ئاشکرا کردو به ره و پووم هاتن. یه کیکیان که هه ره له ئه فسه ری سوپا ده چوو به هه ره شه کردنه وه یه که له سه ر یه که که و ته پرسیار لیکردنم. ته و او ماندووی کردم، خه وم ده هات، به لام ئه و له پرسیار بیزار نه ده بوو، دواچار ئه و بیده نگ بوو، ئه وی تریان که پیده چوو شه رم بکات به چه ند دیریک باسی داد په ره وری و میهره بانى و به توانایی و زانایی به ریوه به ری بۆ کردم، پاشان قه باله که می لیوه رگرتم و به چا و ئامازه ی بۆ کردم که به دوایدا برپۆم، ئینجا وه ستاو به ده ست ئامازه ی بۆ باخ و باخاتیك کرد، که له قه دیالی کپوه که ی به رامبه رماندا هه لکه و تپوو و نیتوانمان به چا و هه روا چه ند سه د مه تری ده بوو. به ده م خوراندنی لاجانگیه وه وتی: ئه وه ی که ده ته ویت ببینیت له و بهر چاوه پیمه، به لام بیرت نه چیت ده بیت بهر له خۆرئا و بوون بیگه پیتی، چونکه جه نابی به شه و کارى

تایبه تی خۆی هه یه و هه ره که سیک له شه ودا بیزارى بکات وه لامى ناداته وه، بگره قینیشی لی هه لده گریت، ئه وه ش بزانه مه رج نییه ئه مپۆ بگه یه، گرینگ ئه وه یه له شه ودا نه گه یته لای، پاشان به ده م گه پاندنه وه ی قه باله که مه وه درپژه ی به قسه کانی دا و وتی: گه ره له شه ویشدا گه یشتیت ئه و ا چاوه ری بکه و سه ردانه که دوابخه بۆ به یانی پۆژی دواتر، ئیستا برپۆ و کات به فیپۆ مه ده. قه باله که م له ده ست که و ته خواره وه. دانه ویمه وه هه لمگرته وه و ویستم سوپاسی بکه م، به لام له و ماوه که مه دا که دانه و بیوومه وه قه باله که هه لپگرمه وه، له گه ل هاوپی توپه که یدا ئه و نده دوور که و تپوونه وه به ئاسته میش گوئیان له ده نگم نه ده بوو، بۆیه یه کسه ر به قسه یم کردو ده ستم کرد به پۆشتن. ماوه یه کی زۆر بی ئه وه ی ساتی پشوو بده م ریگام بری، که چی نه من سانتیمیک نزیك ده بوومه وه، نه هه ستیشم کرد گه لای یه کی له دره خته کانی باخه که بله ریته وه. ته و او له گیانی خۆم وه رس بووم، ئاواتم به مردنی خۆم ده خواست، نه مده زانی چی بکه م، هینده ده سه ته پاچه بووم به زه بیم به خۆمدا ده هاته وه.

نازانم چه ندیک ریتمکرد، ئیواره یه کیان که دنیا تازه تاریک داهاتبوو و باران به نه رمی ده بارى، بریارم دا وه کو سه ریازیکی نمونه یی له شوپنی خۆمدا بوه ستم و چه پ چه پ به ره و دواوه پوو وه ریگپیم و به پپچه وانه ی ئاراسته ی باخه که وه بکه ومه ری... ئه و شه وه ش وه که شه وه کانی تر بی وه ستان پیم کرد، له خۆمه وه دلم به سه ریچیچه که م خۆشبوو، چه ندان به رنامه م دارپشت که چی بکه م و چی نه که م. به یانی خۆر هه لات و منیش ماندوو، به لام کامه ران، له ئاسق ورد ده بوومه وه، که به وردی سه رنجم دا شتیکی سه یرم بینى، دیمه نی باخه که له ویش هه بوو. ئاوپیکی خیرام بۆ دواوه دایه وه، دیمه نی باخه که له جپی خۆی مابوو، ویستم به لای باکوردا برپۆم، دیمه نه که له ویش به هه مان شیوه هه بوو، ئیتر سه یری باشورم نه کرد. له جپی خۆم دانیشتم له بیزارى و له وه ی که نه مده زانی چی بکه م ده ستم به هه ره دوو گویمه وه گرت و هه روا سه رم پاده وه شان.

نازانم چەندىكم بەم شىۋەيە بەسەر برد، دەمەو
 عەسرى رۆژىك كە بەفر دىنباي سىپى كىردىبوو كە ژاۋەيەك
 گالىسكە لە بەر دەمدا وەستا، كەسنىك كە پروبەندىكى
 پۆشيبوو لە يەككى لە ئوتومبىلەكان دابەزى و بەپىي خۆى
 ھاتە پىشەو، دواى ئەوئىش ئەو يارىدەدەرى بەپىو بەر
 دابەزى و بەرەو پروم ھات، كە لە باخچەكەدا قەبالەى
 گواستەنەو كەمى دامى. ئەو بەپىزە ھىشتا تەواو
 نەگەشتىبوو جى، ھەر لە دوورەو بە ئامازە فرمانى
 پىكردم كە كىنوش بۆ پروبەندپۆشەكە بەرم و پاشان
 بەسەر پىيەكانى بىكەوم. ويستم بلىم چۆن شتى وا
 دەبىت، بە چاۋ مۆرەيەكى لىكردم و بىدەنگ بو، ئىنجا
 ئەوى تر بە جولەيەكى خىرا پروبەندەكەى لەسەر
 دەموچاۋى خۆى لابر دو چەند ھەنگاۋى دووركەوتەو و
 چو لەولاولە بەتەنھا وەستا، پاشان لە گالىسكەكانى
 ترەو يەك يەك و دوو دوو كەسانى تر ھاتن و لەملاو
 ئەولاي ئەو وەو بىدەنگ راوەستان. دواى ئەو
 يارىدەدەرى بەپىو بەر كە لە باخچەكەدا قەبالەى
 گواستەنەو كەمى دامى كەسىكى چاۋبايەمى سەر و پىش

سىپى گەيشت، كە يەكەمجارم بوو بىيىنم، ئىنجا ئەو دوانە
 ھاتن كە يەكەمىان لە ئەفسەرى سوپا دەچوو، ئەوى
 تىرشىيان لە بابە تۆئىل. ئىستا ئىدى وىنەكەم بەتەواۋى
 بۆ پروم بووبو وە، ئەو بەپىو بەر ئەمانىش
 يارىدەدەرىكانى بوون. ويستم بلىم جەنابى بەپىو بەر
 كۆتايى بەم چاۋە پروانىيەم بەيئە و رىزگارم بىكە، بەلام
 يارىدەدەرىكانى بەپىو بەر بواريان نەدام قسەكانم تەواو
 بىكەم، ئەملاو ئەولايان گىرتم، دلم پىبوو، دەمويست
 خۆمىيان لە دەست راپسكىنم، بەلام بىسودبوو، چونكە زۆر
 لە من بەھىزتر بوون، بۆيە بە دەنگى بەرز وتم: ئەمە
 دادپەرەرى نىيە. بەلام بەپىو بەر كە بە وردى لىم
 رامابوو، وەكو ئەوئى گويى لە قسەكانم نەبىت يان
 گالتەى بە قسەكانم بىت، بە زەرەخەنەيەكەو بە
 يارىدەدەرى مېھرەبانەكەى خۆى وت:
 "بىگىرئەو بە شۆئىنى خۆى، ئەم ھىشتا نۆرەى
 گواستەنەوئى نەھاتو، ئىو بە ھەلە لەبرى باخەوانە
 پىش سىپىيەكە ئەمتان ھىناو".